

Read the full book on: [10.1787/growth-2013-en](https://doi.org/10.1787/growth-2013-en)

Majandusreformid 2013. „Majanduskasvu nimel”

- Analüüs „Majanduskasvu nimel” tugineb OECD asjatundlikkusel struktuursete poliitikareformide ja majandustulemuste vallas ning pakub poliitikakujundajaile konkreetseid soovitusi reformideks valdkondades, mis on määratud esmatähtsaks jätkusuutliku majanduskasvu seisukohast.
- OECD on analüüsiga „Majanduskasvu nimel” määranud reformisoovitusi reaaltulu ja tööhõive tõstmiseks igale OECD riigile alates 2005. aastast ning hiljuti ka BRIICSi riikidele. Võrdlusanalüüs pakub valitsustele vahendit, mille abil mõelda läbi poliitikareformid, mis mõjutavad nende kodanike elatustaset pikas perspektiivis.
- Alates 2009. aasta Pittsburgh'i tippkohtumisest on analüüs „Majanduskasvu nimel” tulnud kasuks G20 korrapärasele töökavale, et saavutada tugev, jätkusuutlik ja tasakaalus majanduskasv, seda iseäranis nn vastastikuse hindamise protsessi kaudu.
- Iga riigi puhul määratakse viis poliitikaprioriteeti olenevalt suutlikkusest parandada elatustaseme pikaajalisi olulisi tahke suurema tööviljakuse ja -hõive kaudu. Prioriteetid hõlmavad laias laastus tooteid ja tööturгу käsitlevaid norme, haridust ning koolitust, maksu- ja soodustuste süsteeme, kaubandus- ning investeerimisühimõtteid ja innovatsioonipoliitikat.

Selles väljaandes käsitletakse pärast eelmisi soovitusi tehtud edusamme ja määratakse lähiajaks uued prioriteedid. Samuti vaadeldakse analüüsis „Majanduskasvu nimel” tehtud poliitikasoovituste võimalikku mõju nende avalikele poliitikaeesmärkidele, mis ei puuduta SKP kasvu.

1. peatükis vaadeldakse edusamme, mida riikides alates 2011. aastast analüüsi „Majanduskasvu nimel” varasemates väljaannetes määratud prioriteetide nimel tehtud on, ning seejärel heidetakse värsket pilk reformiprioriteetidele majanduskasvu jätkusuutlikul taastamisel ning tööhõive tõstmisel lähiaja nõrkade majanduslike väljavaadete valguses.

2. peatükis käsitletakse majanduskasvu tõhustavate poliitikasoovituste võimalikke kõrvaltoimeid heaolu kahele teisele tahule: tulu jaotumisele ja keskkonnale. Samuti uuritakse soovitatud reformide võimalikku mõju sisemistele (eelarve) ja välistele (jooksevkonto) tasakaalustamatustele. Seda tehakse selleks, et kirjeldada peamisi mõjutamiskanaleid ja selgitada välja poliitilisi kompromissivõimalusi ning võimalikke vastastikusi täiendavusi.

Iga riigi puhul määratud viis poliitikaprioriteeti võetakse lühidalt kokku 3. peatükki koondatud riike käsitlevates märkustes. Poliitikaprioriteetide valik rajaneb suuresti terviklikul kvantitatiivnäitajate kogumil, mis võimaldavad võrrelda poliitika konteksti eri riikides, mida tutvustatakse 4. peatükis.

Olulised poliitikasõnumid

Poliitikareformi edenemine ja prioriteedid

- OECD riikide puhul on analüüsi „Majanduskasvu nimel” käivitamisest alates prioriteetide elluviimine olnud kõrgeimal tasemel, kajastades kasvavat äratundmist, et struktuurireforme on vaja konkurentsivõime ja eelarve jätkusuutlikkuse taastamiseks, mis on eelduseks naasmisel terve kriisijärgse majanduskasvu rajale.
- Rahalise abi programmide raames või otsese turusurve mõjul on olnud reformide tempo iseäranis kiire euroala riikides (nt Kreekas, Iirimaal, Itaalias, Portugalis ja Hispaanias), sh poliitiliselt tundlikes valdkondades, nagu tööturu regulatsioon ja sotsiaalhoolekandesüsteemid. Nendes riikides käivitatakse ka olulisi eelarve konsolideerimise programme. Sellele vastandub reformide palju mõõdukam tempo euroala teistes, iseäranis jooksevkonto ülejäägiga riikides ja ka kõrgeima elatustasemega riikides (nt Norra, Šveits ja USA). Ent aktiivsemad reformid nendes riikides aitaks saavutada tasakaalu taastumise nii euroalal kui ka maailmas laiemalt. Samuti aitaks see toetada eelarve konsolideerimise kavade tõsiseltvõetavust.
- Prioriteete on suhteliselt jõudsasti ellu viidud Kesk-Euroopa riikides, kuid keskmiselt mõõdukamalt BRIICSi riikides, mis viitab leebemale kriisist ajendatud reformisurvele nendes riikides. Sellest hoolimata on saavutatud edusamme ettevõtetele suunatud riigi mõju ulatuse vähendamisel, kaubaturumääruse läbipaistvuse parandamisel ning põhiharidussüsteemide tugevdamisel.
- Kui võrrelda 2011. ja 2013. aasta analüüsi „Majanduskasvu nimel” prioriteete, on tähelepanuväärseim muutus selliste prioriteetide osakaalu suurenemine, mis on suunatud tööhõive tõstmisele OECD riikides, eriti sotsiaaltoetuste ning aktiivse tööturupoliitika valdkonnas, milles kajastub üha suurem tähelepanu kriisijärgse nõrga taastumise pärandi ületamisele tööturul ning seonduvatele raskustele uut tööd otsivate töötute aitamisel. Tugevam rõhuasetus aktiivsele tööturule ja sotsiaaltoetuste poliitikale on suures jaos kooskõlas riikide endi seatud eesmärkide ning prioriteetidega struktuurireformi elluviimisel, nagu nähtub G20 tegevuskavast.
- Just euroalal on töötuse vähendamise vajadus ikka veel pakiline probleem. Soovitused reformida maksu- ja soodustuste süsteeme, aktiivne tööturupoliitika ja töökaitse õigusaktid on seetõttu üsnagi levinud, ehkki silma hakkavad ka kaubaturureformid, muu hulgas teenindavas sektoris, kus nende abil on saavutatav kaunis kiire tööhõive kasv. Ülejäänud suhteliselt jõukates OECD riikides, iseäranis Jaapanis ja Lõuna-Koreas, on suurem rõhuasetus tööviljakuse tõstmisel ja tähelepanu on suunatud telekommunikatsioonisektori reguleerimise, maksusüsteemide, välismaiste otseinvesteeringute piirangute ning põllumajandustoetuste reformimisele. Maksusüsteemi reformimine on esmatähtis ka USA jaoks, nagu ka vajadus täiustada tõhusust ja võrdseid võimalusi haridus- ning tervishoiuvaldkonnas.
- Madalama tulutasemega riikides, nt Mehhikos, Türgis ja BRIICSi riikides, on üldjuhul majanduskasv olnud hiljuti tugev, kuid üks ühiste raskuste valdkond puudutab haridussüsteemide kvaliteeti ning kaasavust, taristute suutlikkust ja reguleerimist ning kõrgeid konkurentsivõime- ja investeeringutõkkeid nii kohalikele kui ka välisettevõtjatele. Tõejõu mitteametlikkus põhjustab samuti majanduslikku ja sotsiaalset kahju enamikus nendest riikidest ning hulk soovitusi on nt maksu- ja soodustussüsteemide ning töökaitsevaldkonnast selleks, et vähendada mitteametliku tööhõive ulatust.

Majanduskasvu tõhustavate reformide võimalikud kõrvaltoimed

- Paljud majanduskasvu saavutamiseks soovitatud poliitikamuutused on osutunud kas kasulikuks teiste healuueesmärkide saavutamisel või selget mõju mitteavaldavaks. Siiski võib kindel hulk soovitusi sattuda vastuollu ümberjaotamist ja keskkonda käsitlevate eesmärkidega ning poliitikakujundajail tuleb teadvustada selliseid kompromissivõimalusi, et kujundada poliitikapakette, mis täidavad nende eesmäärke kõige paremini.
- Maksusüsteemi suunamine, nagu paljude riikide puhul on soovitatud, otseselt maksustamiselt tarbimise, keskkonnamõju ning kinnisvara maksustamise suunas, selleks et tõhustada töö- ja investeerimisstiimuleid, võib sattuda vastuollu võrdseid võimalusi käsitlevate eesmärkidega, kui kaasnevad meetmed ei ole kujundatud leevendama või vähendama tulu jaotumisele avalduvaid negatiivseid mõjusid.
- Töökaitseõigusnorme, palgaläbirääkimisi pidavaid asutusi ja miinimumtöötasu käsitlevad meetmed, mida soovitatakse madala kvalifikatsiooniga tööliste ning noorte tööhõivevõimaluste parandamiseks, võivad laiendada töötasu jaotumust ja seega süvendada sissetulekute ebavõrdsust lähiperspektiivis. Selle mõju võib pikemas perspektiivis aga osaliselt või isegi täielikult neutraliseerida tööhõive väljavaadete paranemine selliste tööliste seisukohast, eriti kui need tööturuga nõrgalt seotud.
- Majandustegevust ergutavad reformid avaldavad üldjuhul tugevamat survet keskkonnaressurssidele, nt kasvuhoonegaasiheidete, jäätmete tekke ja veevõtu suurenemise teel. Sellest hoolimata aitavad mõned nendest soovitustest ka muuta SKP kasvu tulevikus jätkusuutlikumaks keskkonda kahjustava tegevuse tootmiskulude tõstmise kaudu. See kehtib iseäranis soovitude kohta suunata maksustamine tööjõult saastainete heitele. Ka reformid, mis soodustavad toodete ja teenuste suuremat konkurentsi turgudel ning ressursside ümberjaotamist, toetavad turupõhiste keskkonnakaitsemeetmete tulemuslikkust, tõstes tundlikkust hinnasignaali suhtes.
- Majanduskasvu tõhustavatel struktuurireformidel on otsene lühiajaline mõju valitsemissektori eelarvetele, kui nende rakendamine nõuab täiendavaid avalikke ressursse või – mida esineb harvem – toob alguses kaasa kulude kärpimise või tulude suurenemise. Pikemas perspektiivis erineb struktuurireformide mõju eelarvele peamiselt olenevalt sellest, kas nad ergutavad majanduskasvu tööhõive või tööviljakuse kaudu. Mõlemal juhul tekitavad reformid suuremat maksutulud, kuid ainult tööhõive puhul on tõenäoline, et nad parandavad oluliselt eelarve tasakaalustatust.
- Reformimeetmeid selleks, et vähendada takistusi naiste osalemisele tööturul täiskoormusega ja regulatiivseid tõkkeid konkreetsetesse valdkondadesse sisenemisel, mida soovitatakse hulga välise ülejäägiga riikide puhul, nõrgendaks jooksevkonto positsiooni säästmise vähendamise ning investeerimise ergutamise kaudu. Teistpidi kuuluvad jooksevkontot ilmselt tugevdavate poliitikameetmete hulka reformid, mis tõstavad ekspordile suunatud valdkondade konkurentsivõimet maksustamises tehtavate muudatuste või siseriikliku konkurentsi tihenemise abil.

© OECD

Käesolev kokkuvõte ei ole OECD ametlik tõlge.

Käesoleva kokkuvõtte kasutamine on lubatud OECD autoriõiguse ja originaalse väljaande pealkirja mainimisel.

Erinevates keeltes kokkuvõtted on väljavõtted OECD esialgselt inglise- ja prantsuskeelsest väljaandest.

Need väljaanded on saadaval OECD internetipoest aadressil www.oecd.org/bookshop

Täiendavate andmete saamiseks pöörduge OECD Õiguste ja tõlgete üksuse poole avalike suhete direktoraadis aadressil rights@oecd.org või faksinumbril: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

õiguste ja tõlgete üksus: www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary!

© OECD (2013), *Economic Policy Reforms 2013. Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2013-en